

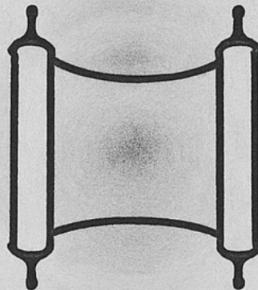
בס"ד

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

Parshas Eikev

וְכַתְבָתֶם עַל מִזְוֹזֶת בַּיְתֶךָ

לע"נ

ר' לוי יצחק בנו ברוך שניאור

Dedicated By:

ר' נחום אהרון & חייה ליטשאואויסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
ויכתבתם על מזוזות ביתך - תרכ"ט/1869

Introduction

This discourse is from **Rabbi Shmuel of Lubavitch (the Rebbe Maharash)**, the fourth Rebbe of Chabad-Lubavitch, who led from 1866 until his passing in 1882. A son of the Tzemach Tzedek, he was known for his succinct but profound Chassidic discourses and for his fearless advocacy for Jewish rights under the Czarist regime. His philosophy of “Lechatchila Aribor”—that one should approach challenges by going over them from the outset—inform much of his Torah. This maamar explores the significance of the mezuzah, its mystical symbolism, and its role in bringing down a level of G-dliness beyond the structure of creation into the home and possessions of every Jew.

בפ"ד, ש"פ עקב, כ"ט

With the help of Heaven, Parshas Eikev, 1869

“And you shall write them on the doorposts of your house and on your gates” (Devarim 11:20). We must explain the idea of the mezuzah being affixed at the entrance of the house.

For it is written, “If Hashem does not build the house, in vain do its builders toil upon it” (Tehillim 127:1). Therefore, we affix the two paragraphs of Shema—which are the acceptance of the yoke of Heaven and the acceptance of commandments—at the entrance of the house in order to draw down the level of “Hashem will build the house.”

And “house” is the level of the general reality of the world—as our Sages said in Midrash Rabbah on the verse “Wisdoms built her house” (Mishlei 9:1)—that the “house” refers to the totality of the world.

And when each person enters to dwell in a house, he must affix a mezuzah in order that he reflect and draw down the Divinity of His blessed Essence into the general world, so that the world may be sustained.

And more particularly, it is the level of the house in which the mezuzah is affixed, which corresponds to acceptance of the yoke of Heaven and of commandments.

And this is like the statement, “May it be His will that the fear of Heaven be upon you like the fear of flesh and blood” (Berachos 28b). Therefore, even when a person enters his house

ויכתבתם על מזוזות ביתך ובעירך, ואיריך לומר
ענין המזוזה שקובעין בפתח הבית

זהנה כתיב אם ה' לא יבנה בית שוא עמלוי בזינו בו,
ולכן קובעין ב' פרשיות זכריאת שם מעם קבלת
על מלכותיהם וקבלת על מצות בפתח הבית
ב כדי להמשיך בוחינת ה' יבנה בית

והנה בית הוא בוחינת כלויות העולם, וכמו שאמר
ר"ל במאיר"ש רבה על פסוק חכמתו בונתה ביתה,
שבית קאי על כלויות העולם

וכאשר כל אחד ואחד נכנס לדור בבית, איריך
לקבוע מזוזה בצד שיתבונן להמשיך המשכת
אלוקותנו יתברך בכללות העולם להיות קיום
העולם.

ובפרטיות הוא בוחינת הבית שקובעין בו המזוזה,
שהוא בוחינת קבלת על מלכותיהם וקבלת על
מצות.

וזהו על דרכם המאמר יהיו רצון שיהי מורה שמים
עליכם כמורה בשור ודם, וכן גם כשנכנס לבני

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
וכתבתם על מזוזות ביתך - תרכ"ט/1869

and no one sees him, he should accept upon himself the yoke of Heaven and of mitzvos.

And to understand the concept of the mezuzah, we must first explain the verse, “And if the servant shall say... then his master shall bring him to the door or to the doorpost, and his master shall bore through his ear” (Shemos 21:5–6).

And our Sages said (Kiddushin 22b): Why is the ear singled out? Because the ear that heard at Sinai “For the Children of Israel are My servants” (Vayikra 25:55), and yet he went and acquired a master for himself—let it be bored.

The door and the mezuzah were witnesses that I passed over them when I struck Egypt, as it says, “And you shall place [the blood] upon the lintel and the two doorposts... and Hashem will pass over the entrance” (Shemos 12:7, 12:23).

And we must first explain: what is the idea of “an ear that heard”? Behold, there are two levels—sight and hearing. Moshe Rabbeinu requested, “And I shall see the land” (Devarim 3:25), and he was only granted, “And now, Israel, listen to the statutes” (Devarim 4:1)—which is the level of hearing.

If so, sight is higher than the level of hearing. And yet, we find that within the level of hearing there is a quality that surpasses even that of sight.

As Rabbeinu Yonah of blessed memory brings in his Shaarei Teshuvah a proof for this from the halachic ruling: “If one blinded his fellow’s eye, he gives the value of the eye; but if he deafened him, he gives the value of the whole person.”

And this “he deafened him” does not refer to the general case of a deaf person who neither hears nor speaks, but here it means that he speaks but does not hear. And even so, he must give the value of his entire person.

ואין אדם רואהו יקבל עליו על מלכות שמים ועל מצות.

ולהבין ענין המזוזה, ארייך להקדמים ענין מה שפתות ואמ אמר יאמר קעבך כו', והגישו אל קדלה או אל המזוזה, ורצען אדרניו את איזנו כו'.

ואמרו ר' י"ל מה בשתנה האיזנו כו', אלא איזן ששותה על הר סיני כי ל' בני ישראל עבדים כו', ורצען

דלהת ומזוזה שהי' עדים שפסחתי עליהם בנגבי את מצרים, שנאמר ונתקם על המש��וף ועל שמי הפסח ה' על הפתח המזוזות כו', ופסח ה' על הפתח.

וארייך לומר תחלה מהו ענין איזן ששותה. הנה יש ב' בחינות ראה ושמיעה, ומזה רבינו בירוש ואראה את הארץ, ולא פעל אלא ועתה ישראל שמע אל הרים – בחינת שמיעה.

אם כו' ראייה למעלה מבחן שמיעה, ומכל מקום מכךינו שיש בבחינת שמיעה מעלה היותר עליונה גם מבחן ראה.

כמו שהביא רבינו יונה זכרונו לברכה בשער תושבה שלו ראייה לזה ממדין: “זה סימא את עינו נתן לו דמי עינו, תרשו נתן לו דמי כלו”.

ותרשו זה אינו כמו תרש שבכל מקום שאינו שומע ואני נזכר, אלא כאן פירוש תרש – שאנזכר רק שאינו שומע, ומכל מקום נתן לו דמי כלו.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
1869 ט-תרכ"ט

The reason is, on a simple level: since he cannot hear at all, he cannot receive instructions from others, and therefore cannot earn or profit anything. So he is given the value of his whole self.

And to understand this concept above: behold, all the Torah and commandments are simply commands—"Command the Children of Israel..."

For the entire essence of the connection between Divinity and the Jewish people is through the level of Kingship, as it arose in His will, "I shall reign" (Bereishis Rabbah 1:4). And the way of a king is to command—for through commands, the attribute of Kingship rests and is revealed.

Therefore, the main fulfillment of the mitzvos must be only in order to perform and uphold the command of the Holy One, blessed is He, without seeking any reason at all—such as in the mitzvos of tzitzis and tefillin—even though a small reason has been revealed, that through them very exalted Divine continuations are drawn down.

Nevertheless, the fulfillment should not be because of the reason or the spiritual effect, but only to fulfill the command alone—because of being connected to the level of Ein Sof in the supernal will.

And this is the idea of the precedence of the acceptance of the yoke of Heaven, as mentioned in previous discourses. And how much more so with mitzvos that have no revealed reason, which are called "chukim," such as the Red Heifer.

And the idea is that hearing and accepting the command alone arouses above even more than the reason behind the mitzvah, because through this the attribute of Kingship rests and is revealed—and this is the whole essence of the connection of Divinity with the Jewish people.

ונהעטם הוא על פי פשוט, כיון שאיןו יכול לשמע
 כלל – הרי איןו יכול לקבל האוווי מדבריו, ואם כן
 איןו יכול להרוויח ולהשופר כללום, ולכןו נומן לו דמי
 כלו.

ולבקין ענינו זה למטה: כי הנה כל התחורה והמצוות
 הם רק איזויים – צו את בני ישראל

כפי כל עיקר התהברות אלקות עם נשמה ישראל הוי
 עלי-ידי בבחינת מלוכה כאמור עלה ברצונו אני אמלן,
 ודרפו של מלך ליזות, שעלי-ידי האזויים שורה
 ומתקלה מזת המלוכה.

ולכן עיקר קיום המצוות ארייך להיות רק בקיי
 לעשות ולקיים האוווי של הקדוש ברוך הוא, שלא
 לבקש שום טעם כלל, כמו ממצוות צדקה ותפילה,
 ארי-על-פי שנתקלה קצת טעם איך שגמיש עלי-ידי
 זה המשכחות עליזות מאי נעה.

מכל מקום אין ארייך להיות קיום מצד הטעם
 וההמשכה כו', אלא רק כדי לקיים האוווי בלבד,
 מחתה להיות דבוק בבחינת איזסוף באיריכרצון.

שזהו עניין הקדמת קבלת על מלכות שמים כמו
 שכחוב בקדושים הקודמים, וכל-שכון המצוות שאין
 בהם טעם שנתקראות حقדים, כמו פרה אדמלה.

ונינו כי שמיעה והבלת האוווי בלבד מעורר למטה
 יומר מבחינת הטעם של המזווה, מפני שעלי-ידי זה
 שורה ומתקלה מזת האלוכה, שזהו כל עיקר
 התחברות של אלקות עם נשמה ישראל כו.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
וכתבתם על מזוזות ביתה - תרכ"ט/1869

And this is what Shmuel said to Shaul, “Behold, to listen is better than a sacrifice” (Shmuel I 15:22). For Shaul followed the reason and left the best of the sheep to offer as sacrifices—sacrifices being the concept of drawing near and unifying the higher forces, etc.

And about this Shmuel reproved him: “Behold, to listen is better than a sacrifice”—that the level of listening and accepting the command alone, without any reason, only because of being attached to the level of Ein Sof in the supernal will—this is higher than sacrifices, which are based on reasons from the level of Chochmah (Wisdom).

And according to this, it will be understood how there is in the level of hearing a quality even higher than the level of sight—which is what Moshe requested when he said, “And let me see the land” (Devarim 3:25).

For behold, all the prophets prophesied with the expression “so” (כֵּן), and even Moshe, who prophesied with “this” (זה), nevertheless it is written: “And you shall see My back, but My face shall not be seen” (Shemos 33:23).

And this refers specifically to the level of sight and grasping the actual essence.

But in the level of hearing and accepting the commands alone, it is written: “And these words which I command you today” (Devarim 6:6). “I” (אני)—the One Who is what I am (cf. Shemos 20:2).

And this word “command you” is both an expression of command and also of companionship and connection (צוֹעֵךְ).

That is: through fulfilling the command, there is drawn a companionship and connection from the level of “Anochi” itself.

And this is like what our Sages said (Bava Basra 12a): “A sage is preferable to a prophet.” Even though prophecy is the level of sight, as it says, “And I saw,” etc., and a sage has only the level of hearing and grasping the existence alone—

ונזהו שאמיר שמואל לשאול: הנה שמוץ מזבח טוב, כי שאול הילך אחר הטעם והשair מפי' חצאן לאقارب קרבנות, אשר קרבו הווא ענן קירוב לא' שאמיר ומיניחד הפהות שלמעלה כו.

ונעל זה הוכיחו שמואל: הנה שמוץ מזבח טוב, שבכנית שמי'ה והקלה האיזוי בלבד, ביל' שום טעם, אלא מחתמת קיותו זבוק לבחן את איזס'ו' באריך-דרצון—זהו גבוק יותר מאריך-רבנות, שהם מבחן טעמי דחקמה.

ועל-פי זה יובן איך שיש בבחן את שמי'ה מעליה כיומר על-זנה גם מבחן ראה, שהוא מה שביקש משה: ואראה את הארץ.

דנה כל הנביאים נתנו באלה, ואפי'ו משה שנתננה בנה, מכל-מלה כתיב: וראה את הארץ, ופנוי לא יראו.

והינו זו-קוא בבחן ראה והשגת המהות מפש.

אבל בבחן את שמי'ה והקלה האיזוי בלבד כתיב: וכי הדררים האלה אשר אני מצוק ביום – אני, מי אני.

ונזהו מצוק – לשון צווי, גם לשון צוות וחיבור והינו, שעיל-זרי ביום האיזוי מפש הצעקה וחיבור. מבחן אני מפש.

ונזהו על זרך מה שאמרו ר' ל: חכם עדיף מנביא – אף-על-פי שנבואה היא בבחן ראה שנאמר: ואראה כו', ותכם הוא רק בבחן את שמי'ה והשגת המ齊אות בלבד.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
וכתבתם על מזוזות ביתך - תרכ"ט/1869

Nevertheless, through the level of hearing he is able to attain higher levels than the prophets, who only prophesied with “so” (פֶּה).

For it is true: if he were able to see, in the level of sight, that which he grasps, then the level of sight would be much higher.

However, in the level of sight it is impossible for such levels to be grasped, as it is written, “My face shall not be seen” (Shemos 33:23).

Therefore, all the prophets prophesied with “so” (פֶּה), but in the level of hearing—which is the acceptance of mitzvos and commandments (קְבָלָת עַל מְצֹות), that follows the general acceptance of the yoke of Heaven (קְבָלָת עַל מְלֹכָות שְׁמִים)—

Then the particular desires of the Torah and mitzvos are drawn from the level of “Anochi, Who I am” itself.

And even though one does not see this level, nevertheless this drawing is present within them.

And this is [the meaning of] “an ear that heard at Mount Sinai... ‘For the Children of Israel are My servants’” (Kiddushin 22b)—that the primary focus must be only on the level of *hearing* the command, to accept the yoke of Heaven and the yoke of mitzvos.

This is the concept of accepting the commands alone, without any reason—the service of a servant. And this is [the meaning of] “For the Children of Israel are My servants.”

And through the level of *hearing* the command alone, there is drawn a connection and unity from the level of “Anochi” itself, which is higher than the level of the creation of the world—which was created with the letter **Beis** [of Bereishis].

But since he acquired another master for himself—even though [that master is] a Jew—he has thereby blemished this level of hearing.

Therefore, “his master shall bore through his ear,” etc. But why specifically to the door?

מְכֹלֶדֶת מָקוֹם עַל-דִּיקְיָה בְּחִינָת שְׁמִיעָה יִכְלֶל לְהַשְׁיג
בְּבִחִינָות עַל-יְוּנוֹת יוֹתֵר מִהְבָּיאִים שְׁגַנְגַּבָּאוּ רַק בָּהּ

דָּהּ אֶמֶת – אִם פֶּה יִכְלֶל לְרֹאֹת בְּבִחִינָת רָאִיה מֵהּ
שַׁהְוָא מְשִׁיג, הַיְתָה בְּחִינָת קָרְאִיה יַחֲמֵר גְּבוּהָ
קְרַבָּה.

אֶכְלָל בְּבִחִינָת רָאִיה אֵי אָפָּשָׁר לְהַיּוֹת מִוְשָׁג בְּבִחִינָות
אֵלּוּ, וְכָמוֹ שְׁכַתּוֹב: וּפְנֵי לֹא יָרָא כֵּן

שְׁלַכְוּ כָּל הַגְּבָרִים גַּתְנְגַּבָּאוּ בָּהּ, אֶכְלָל בְּבִחִינָת
שְׁמִיעָה – שַׁהְוָא קְבָלָת עַל מְצֹות שָׁאַחֲרָה הַהְקָדְמָה
כְּלִילִוֹת וְקְבָלָת עַל מְלֹכָות שְׁמִים

הַרְיָה בְּחִינָת פְּרַטְיִי הַרְצָנוֹת דְּתֹרָה וּמְצֹות – הַרְיָה כֵּן
גְּמַשְׁכִּים מִבְּחִינָת אַנְכִּי מֵי שְׁאַנְכִּי מְפַשֵּׁת

וְהַגָּם כִּי אִינוּ רֹאֶה בְּחִינָה זו – מְכֹלֶדֶת מָקוֹם הַרְיָה יִשְׁשַׁחַת
בְּבִחִינָת הַמְּשַׁחַת זו בְּהַמָּם כֵּן

וְזַהֲוָה אָזְנוֹ שְׁשַׁמְעָה עַל הַר סִינֵי כֵּן כִּי לֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲבָדִים, שַׁהְעִיקָּר אֲזִירָה לְהַיּוֹת רַק בְּבִחִינָת שְׁמִיעָה
הַצּוּוֹי – שְׁיַקְבֵּל עַל מְלֹכָות שְׁמִים וּעַל מְצֹות

שַׁהְוָא עֲנוֹן קְבָלָת הַצּוּוֹיִם בַּלְבֵד בְּלֵי שָׁוָם טָעַם –
עֲבוּדָת עֲבָד. וְזַהֲוָה: כִּי לֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים

וְעַל-דִּיקְיָה בְּחִינָת שְׁמִיעָה הַצּוּוֹי בַּלְבֵד – יְמַשֵּׁה הַצּוּוֹת
וְתִבְרֹר מִבְּחִינָת אַנְכִּי מְפַשֵּׁת – שְׁלָמָעָלה מִבְּחִינָת
בְּרִיאַת הַעוֹלָם שְׁגַנְגַּבָּא בְּבִיָּת כֵּן

וְכִיּוֹן שְׁקָנָה אֲדוֹן אַחֲרָן עַצְמוֹ – אֲפָלוֹ יִשְׂרָאֵל – אִם
כֵּן פָּגַם בְּבִחִינָת שְׁמִיעָה זו

וְלֹכֶד: וְרַצְעָא אֲדוֹנוֹ אַת אָזְנוֹ כֵּן. אֶכְלָל לְמֹה אֶל הַזְּלָת
קְזָקָא?

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

Parshas Eikev

ויקתבתם על מזוזות ביתך - תרנ"ט/1869

The idea is that the door represents the Supernal Speech—just as a door is what one exits through to the outside, so too speech reveals the intellect and emotions of a person to another;

and so too Above: all revelation is through Speech. Therefore, it is called “door.”

And although the source of the commands is from the level of “Anochi” of “which I command you today,” nevertheless the *revelation* of the commands is through the Supernal Speech specifically.

As it says, “By the word of a king there is dominion” (Koheles 8:4)—for the revelation of Kingship is through commands, and the revelation of the commands is through speech.

Therefore, “By the word of a king—dominion.” And so too Above: the revelation of the commands is through the Supernatural Speech.

Just like at Matan Torah, where it is written: “And G-d spoke... ‘I am Hashem your G-d’” (Shemos 20:1–2).

For although the revelation was from the level of “Anochi,” nevertheless the One who spoke was “Elokim”—the level of Malchus, Supernal Speech.

If so, it is understood that the level of “door” and Supernal “opening” is the main place of the commands, of Supernal Kingship.

And this is [the meaning of] “his master shall bring him to the door specifically”—because since he blemished the level of *hearing* and accepting commands, his blemish is specifically in this place—the level of the Supernal Door.

As it is written, “to hear the voice of His word” (Tehillim 103:20)—which is the level of the Supernal Door, called “His word.”

As it says in the Zohar: "Hearing depends on this place."
Therefore, "his master shall bring him to the door" specifically.

וכן למעלה – כל מהתגלות הוא על-ידי דבר, וכך נקרא “דלה”.

ולכן האזויים – אף על פי ששראשם מבחן א נכי א אשר א נכי מוץ הום – מבל מוקם התגלוות האזויים הוא על ידי ה דבר ה צליון ק רוא

וכמו שכתבו: **בָּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן – שְׁהַתְּגִלּוֹת הַפְּלֹכָה הָאָלִילִיָּה צִיווִיִּים, וְהַתְּגִלּוֹת הַצּוּוֹיִם הָאָלִילִים הַזָּרָה.**

ולכון: דבר מלך שלטונו. וכן למללה – ישתגלוות האכזבים הוא עלידי דבר העלויין.

וכמו במתנו תורה – דכתיב: וַיַּדַּבֵּר אֱלֹהִים כֵּן, אָנֹכִי
ה' אֱלֹהִיךָ

שָׁאַר־עַלְפִּי שָׁהָגָלוּי קִיה מִבְּחִינַת אָנָּכִי, מִכֶּל־מָקוֹם
— הַמִּדְבֵּר קִיה שֶׁם אַלְקִים, בִּחְנִית מְלֹכוֹת, דָּבָר
הַעַלְיוֹן.

ואם כן – מוכן שבקבבנית דלת ופתחה הצליזון – שם עיקר האווים, דבבנית מלכות עליונה לו.

וזהו: והגישו אל החלטת דוקא, כי כיוון שפוגם בבחינת שמיעה וקבלת האזויים – אם כן כל הפגיעה שלו הוא במקומות הנוח, בבחינת דלת דוקא

כמו שכתוב: לשמו עבוקל דברו – שהוא בcheinת דלהת
העליזן שנקרא “דברו”.

וְכָמוֹ שָׁכְתּוּ בָּזָהָר: שְׁמִיעָה בְּהָאִי אַתְּרָא פְּלִיאָ. וְלֹכְנוֹ:
וְהַגִּישׁוּ אֶל הַדְּלַת דּוֹקָאָ

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

Parshas Eikev

ויקתבתם על מזוזות ביתך - תרנ"ט/1869

And now we must explain: what is the connection between the concept of “door” and “mezuzah,” being that they were witnesses in Egypt at the time when I passed over the lintel and the two doorposts—and for this very reason, specifically, “he shall bore through his ear at the door” (Shemos 12:23, Shemos 21:6).

And the idea is as our Sages said (Midrash Rabbah): the lintel (*mashkof*) corresponds to Avraham; the two doorposts are Yitzchak and Yaakov. For Chessed, Gevurah, Tiferes (ח"ה) are the right line; Binah, Gevurah, Hod (ה"בג) are the left line.

And this is the idea of the two doorposts being the two lines, etc., while the lintel that lies above the two doorposts is the higher level above both lines, which connects the two lines.

Like the idea of “He makes peace in His heights” (Iyov 25:2), where opposing elements such as water and fire are joined—two opposites, etc.

And this is because the lintel (*mashkof*) is a very high level, as it is written, “Look down from Your holy abode, from heaven, and bless Your people Israel” (Devarim 26:15)—“look down” (**השׁקִיף**) being from the level of “Your holy abode,” from the heavens—which are supernal encircling levels.

And Avraham merited this level through the mitzvah of circumcision, as it is written, “Who will ascend for us to heaven?” (Devarim 30:12)—referring to the level of *hashkifah*, looking down from heaven.

And therefore, the word מילה (milah) has the letters of Havayah as its final letters, and the beginning letters spell מילה.

And Avraham was the first to be circumcised. Therefore it is written, “On that very day, Avraham was circumcised” (Bereishis 17:26)—meaning he was circumcised from Above, the level of “And Hashem shall circumcise your heart” (Devarim 30:6).

And therefore he merited the level of “Who will ascend for us to heaven,” and thus he is the level of the *mashkof*, etc.

ועתה ארך לומר מהו ה ש |יכות ענין דלת ומזונה לפוי ש^היו עדים במאירים בשעה שפתקתי על המשוקר ועל שתי המזונות שמעטם זה וויא ורטע אל הדלת.

והעננו הוא דאמרו רצ"ל במקרא"ש רבה: הפש��ור –
זה אברם, שפי הארץ – הם יצחק ויעקב. כי
חח"נ – וזה קו הימין, וגב"ה – קו השמאלי.

וזה ענין ב' המזוזות – ב' קיון כ', והמשקוף שעל
שפי המזוזות – הוא הבדיקה העליונה שלמעלה מב'
קיון, שמחבר את ב' הקיון.

כְּעָנָנוּ עֲשָׂה שָׁלוֹם בְּמִרְומֵינוּ – שִׁיתְחַבְּרוּ בְּחִנִּית מִים
וְאַשְׁר שָׁהֵם שְׁנִי הַפְּכִים כו'.

וְהִנֵּנוּ כִּי מִשְׁקוֹרַ הַוָּא בְּחִינָה גְּבוּרָה מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: הַשְׁקִיפָה מִמְעוֹן קָדְשָׁה מִן הַשְׁמִים – וּבָרָךְ אֶת עַמָּה יִשְׂרָאֵל, בָּרוּךְ שְׁהַשְׁקִיפָה הִיא מִבְּחִינָת מִעוֹן קָדְשָׁה, מִבְּחִינָת הַשְׁמִים – מַקְיִפִים עַלְיוֹנִים.

ואברהם זכה לבחינה זו על-ידי מוצאות מילה, כמו שכתבו: מי יעלה לנו השםימה – בוחינת השkieפה כו' מן השמים.

ולכן מילה – בראשי תבות מי עלה לנו השםימה,
ונחונית בסוף תבות

ואַבְרָהָם קָנָה קָרְאָשׁוֹן שְׁגָנָמָול, עַל-כֵן כְּטוּב: בְּעֵצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה גַּמּוֹל כֵּן, פִּירֹושׁ – שְׁגָנָמָול מִלְמָעָלה,
בְּחִינָת וּמְלָל ה' אַלְקָנָק כֵּן.

ולבן זכה לבחינת מי יעלה לנו השמיימה, ולבן הוא בבחינת מש��ן כו

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
ויכתבתם על מזוזות ביה"ט - תרכ"ט/1869

And behold, this is the lintel and the two doorposts, who are the three Patriarchs. But the door and the entrance itself—this is the level of David, the level of Kingship.

And therefore, David said (Tehillim 30:2), “I will exalt You, Hashem, for You have drawn me up (דָּלִיתִנִי),” which corresponds to the level of *delet* (door) and *pesach* (entrance), through which the revelation is drawn from the level of Chochmah in the supernal world down into the lower worlds—Beriah, Yetzirah, Asiyah. Therefore it is called *delet* (door), as explained above.

And behold, regarding the Exodus from Egypt it is written (Shemos 12:23), “And Hashem will pass over the entrance,” which is the concept of *dilug* (skipping), as it says, “The voice of my beloved—behold, he comes skipping...” (Shir HaShirim 2:8).

And this is because, according to the order of *hishtalshelus* (progressive spiritual descent), speech receives from the middos (emotions), and the middos from intellect. This is the idea of the doorway: with the lintel and the two doorposts.

But at the Exodus, the revelation was from beyond the order of *hishtalshelus*—a revelation of the King of kings Himself.

As it is written, “I am Hashem your G-d, Who took you out of the land of Egypt” (Shemos 20:2), and this revelation was specifically in the form of “Hashem passed over the entrance.” Therefore the festival is called *Pesach* (Passover) based on this great skipping (*dilug*). And this is [the meaning of] “the door and mezuzah that were witnesses,” etc.

Meaning: that at the moment of the Exodus, this revelation from above the order of *hishtalshelus* came through the *door*—the level of Malchus—specifically through an arousal from Above alone, because the Jewish people were then immersed in the 49 gates of impurity.

והנה זהו המש��ורי והשתתי מזוזות – שעם ג' האבות. אבל הדרת והפתח עצמו – זהו בוחינת זוד, בוחינת מלכות.

ולכן אמר זוד: ארומם ה' כי דליותני – שהוא בוחינת דלת ופתח, שעלי ידי זה יומשך האלוי מבחן חכמה שבועלם העליון לעולמות התקותנים זכ"ע, וכן נקרא דלת כפ"ל.

והנה ביציאת מצרים כתיב: ופסח ה' על הפתח, שהוא בוחינת דילוג, וכמו שפתות: קול זודי – הנה זה בא – מדרג כו.

והנה, כי על-פי סדר הנטולות – קביעור מקביל מהמדות, והמדות מהשכל – שהוא ענן הפתח עם הפש��וף וב' המזוזות.

אבל ביציאת מצרים – קרי הנה האלוי שמלמעלה מסדר הנטולות – בוחינת נגלה עלייהם מלך מלכי המלכים.

ובכתוב: אָנֹכִי ה' אֱלֹהִיךְ אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ מָרֵץ מִצְרָיָם כו', הנה גלויה זה בוחינת ופסח ה' על הפתח זוד.

ולכן נקרא חג פסח על שם הדילוג הגדול הנה. וזהו דלת ומזוזה שהיו עדים כו.

פירוש: כי בשעת יציאת מצרים – קרי האלוי הנה שמלמעלה מסדר הנטולות – בוחינת דלת, שהיא בוחינת מלכות – בוחינת אתערותא דלעילא מצד עצמה, שהרי ישראל קיו און משוקעים בם"ט שער טמאה, ולא קרי יכול לחיות או אתערותא דלתתנא.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
וכתבתם על מזוזות ביתך - תרכ"ט/1869

And nevertheless, the revelation came from the level of “Anochi” itself, in the aspect of the door and entrance, purely through arousal from Above.

If so, we should derive a fortiori: that through the level of “an ear that heard,” meaning through accepting the yoke of the mitzvos—which is the concept of hearing and accepting commands alone, because of being attached to the level of the Infinite in the supernal will—

certainly this draws down revelation from the level of “Anochi,” which is above the entire chain of creation.

And therefore, the door and the mezuzah are witnesses that through hearing and accepting the commands of mitzvos, the companionship and connection from the level of “Anochi” will be drawn.

And when one blemishes this level of hearing, it is a very great blemish. Therefore, “he shall be bored at the door,” etc.—for they are the witnesses, as explained above.

And now we shall come to the subject of mezuzah. For behold, the mezuzah is comprised only of the two paragraphs of Shema and Vehaya Im Shamoah, which are the concepts of accepting the yoke of Heaven and accepting the yoke of commandments.

If so, the mezuzah is the level of “hearing”—as if it were seeing, etc. Therefore, when one affixes it on the entrance to his home, through this there is an elevation of everything in his house and his possessions, that they be nullified to the level of Oneness.

As in the matter of “you shall gather in your grain” (Devarim 11:14), which is stated in the paragraph of Shema—that everything should be gathered into the level of Oneness.

See the discourse “Mi Chamocha Ba’elim” and in the beginning of the discourse “Vayigash Eilav Yehudah” regarding the topic and order of conducting business dealings, and in the discourse “Zachor Es Yom HaShabbos” on the idea of business with faith, and in the discourse “Kol Yisrael Yesh Lahem Chelek L’Olam HaBa.”

ומכל מקום היהagalui מבחןת אני מפש – בבחינת דלת ופתח – בדרך אתערותא דלעילא בלבד

אם כן, יש לךחת קל וחומר – שעלי-ידי בוחינת און ששםעה, הנהינו על-ידי קבלת על מצות, שהוא ענן שמיעה וקבלת האזויים בלבד, מלחמת קיוטו דבוק – בוחינת אור-איזוסוף באיד רצון

שבוקאי יומישך הagalui מבחןת אני שלמעלה מסדר. מהשלה שלשות

ולכו סדלה וקמוניה הם עדים, שעלי-ידי שמיעה וקבלת האזויים של המצוות – יומישך האזופא וחייבור. בוחינת אני

וכשפוגם בבחינת שמיעה זו – הרי זה אף גודל מאד. ולכו ירצע אל הדלת כו – לפי שהם עדים וכ"ל

ועתה בזוא לענין מזוזה, כי הנה הקמוניה הוא רק ב' פרשיות שמע וקהה אם שמוע, שהוא ענן קבלת על מלכות שמים וקבלת על מצות

אם כן – הקמוניה זה בוחינת שמיעה כאלו רואה כו, ולכו פש�� בעה על פתח ביתו, הנה על-ידי זה נישית הצלאה מכל ביתו וקנינו – שיהיו ביטלים בוחינת אך.

וקנינו ואספה דגנש – דגבי קריית שמע – שיחאף הכל בוחינת אך

עינו ב"ה מי במו באלם, ובס"ה ויגש אליו יהוקה – מעוני וסדר הנטגת מסחר ומקח וממכר, ובכ"ה זכור את יום השבת – מעוני מסחר באמונה, ובכ"ה כל יישראאל יש להם חלק לעולם הבא

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
1869 ט-תרכ"ט מזוזות ביתה-תרכ"ט

And the meaning is, that in all matters of his house and his possessions, there should be for him the level of “hearing”—that he accept upon himself the yoke of Heaven, and fulfill within them the commandments.

And therefore, through the mezuzah—which is the above-mentioned level of “hearing”—there is drawn the companionship and connection from the level of “Anochi” that is above the order of *hishtalshelus* (spiritual descent).

And this is the concept of protection that is drawn through the mezuzah—the level of “Hashem shall guard your going out and your coming in” (Tehillim 121:8).

And this is the level of “He neither slumbers nor sleeps, the Guardian of Israel” (Tehillim 121:4).

For sometimes it is written, “Awaken, why do You sleep, Hashem?” (Tehillim 44:24), but the level of “Guardian of Israel” is the level of “an open eye that does not sleep.”

And the idea is, that the protection drawn through the mezuzah comes from the level of “Anochi,” which is higher than the name Havayah. For in the name Havayah there can be sleep, but the level of “Anochi” is the level of the “eye that is open and does not sleep.”

And behold, mezuzah is [composed of] two words: *zo zeh* (זו זה). And the idea is that the Jewish people are called “*zu*”—as in the verse (Yeshayahu 43:21), “*Am zu* (this nation) I have formed for Myself,” etc.

And Hashem is called *zeh*—as in (Shemos 15:2), “*Zeh Keili*,” and in the Tablets it is written (Shemos 32:15), “*Mizeh umi zeh* they were inscribed.”

And behold, *zu* is a feminine expression, and *zeh* is masculine. The idea is that *zu* is so called because it receives from the level of *zeh*.

Therefore, the fact that the Jewish people are called *am zu* is because of their acceptance of the yoke of Heaven and the yoke of mitzvos, since they receive the command from the level of *zeh*—as in *zeh Keili*.

וּהָיָנוּ, שֶׁבְּכָל הַקָּרְבָּנִים שֶׁבְּבִתוֹ וְקִנְיָנוֹ – וַיְהִי אֶצְלָוּ
בְּחִנִּית שְׁמִיעָה – שֶׁיָּקְבֵּל עַל יָדוֹ עַל מֶלֶכֶת שְׁמִים,
וְלֹא כְּלָמָד בְּהַמִּזְוֹזֶה

וְהָיָה לְכָן עַל-יְדֵי הַמְּזֻזָּה – שֶׁהָוָא בְּחִנִּית שְׁמִיעָה
הַפְּנַל – נִמְשָׁךְ הַאֲזֹפָה וְחִיבּוֹר מִבְּחִנִּית אֲנָכִי שֶׁלְמַעַל
מִהַשְׁמָלָשָׁלָשָׁה.

וְזֶה עֲנָנוּ הַשְׁמִירָה שֶׁגְמַשֵּׁךְ עַל-יְדֵי הַמְּזֻזָּה – בְּחִנִּית:
ה' יִשְׁמֹר צָאתְךָ וּבָאָזֶן.

וּהָיָנוּ בְּחִנִּית: לֹא יָנוּם וְלֹא יִשְׁׁוֹן – שֹׁמֶר יִשְׂרָאֵל.

כִּי לְפָעָמִים קְתִיב: עֹרֶה לְפָה תִּשְׁוֹן הוּא, אֶבְלָל בְּחִנִּית
שֹׁמֶר יִשְׂרָאֵל – הָוָא בְּחִנִּית עִנָּא פְּקִיחָה דְּלֹא נָאִים

וּהָיָנוּ, כִּי הַשְׁמִירָה שֶׁגְמַשֵּׁךְ עַל-יְדֵי הַמְּזֻזָּה – הָוָא
מִבְּחִנִּית אֲנָכִי שֶׁלְמַעַל מִשְׁמָם הוּא, וּבְשָׁמֶם הוּא יִשְׁׁמַר
בְּחִנִּית שָׁנָה, אֶבְלָל בְּחִנִּית אֲנָכִי – הָוָא עִנָּא פְּקִיחָה
דְּלֹא נָאִים

וְהָיָה מְזֻזָּה הָוָא ב' פְּתִיבָה: זו זה, וּהָיָנוּ כִּי נִשְׁמַת
יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת זו, כְּמוֹ שָׁנָאָמָר: עַמּוֹ זֶה יִצְרָאֵת לֵי כו

וְהַקְדּוּשָׁ בָּרוּךְ הָוָא נִקְרָא זוּ, זֶה אַלְיָ (שְׁמוֹת ט'ו:ב'),
וּבְלָחוֹת קְתִיב: מְזָה וּמְזָה הָם כְּתוּבִים

וְהָיָה זו לְשׁוֹן גְּבָהָה, וְזֶה לְשׁוֹן זְכָר, וּהָיָנוּ כִּי זו
נִקְרָאת כְּשֶׁמְקַבְּלָת מִבְּחִנִּית זוּ

וְלֹא כָּוֹן מִשְׁגַּשְׁמַת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ עַמּוֹ זֶה – הָוָא מִצְדָּךְ
הַקְדּוּשָׁת עַל מֶלֶכֶת שְׁמִים וְעַל מְזֹזָה, לְפִי כְּשֶׁמְקַבְּלִים
עַל-יָדָם הַצּוֹוי מִבְּחִנִּית זוּ אַלְיָ כו

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
וכתבתם על מזוזות ביתה - תרכ"ט/1869

And behold, the explanation of “*am zu* I have formed for Myself” is known—for there is no king without a nation (*am*).

The meaning of *am* is from the word *imimus* (dullness)—like dim coals that glow inwardly, upon which fire flares openly.

Dim coals mean the fire is hidden within them—it is not visible on the outside, but inside it still exists, for it has not been extinguished.

And the concept of glowing coals Above is the ten sefiros in a state of *bli mah* (without self-awareness)—like a flame bound to a coal.

If so, they are in a state of total nullification and true unity. Therefore, in the level of *zu*, Kingship does not yet apply, since “He and His causes are one,” etc.

And this is [the meaning of] “There is no king without a people”—specifically *am* in the state of *imimus*.

And this is in the worlds of Beriah, Yetzirah, and Asiyah, where the fire and flame of the divine name Y-H (ה"ה) become concealed.

Through this concealment, beings take on the form of “*yesh*” (somethingness) and independent existence. Therefore, Kingship applies to them.

Additionally, there is another explanation of *am*, as in the verse regarding Moshe (Devarim 34:7), “His eye had not dimmed,” and the Targum translates this as “*his eye was not *amya*.”

If so, *am* is from the word *amya*, which means dimness—i.e., that the world appears to be “*yesh*” (independent being) and separate.

Even though in truth, there is nothing else besides Him (Devarim 4:35).

Nullification—meaning, although they are in a state of *yesh* (somethingness) and separate existence, nevertheless, they are in a state of nullification of *yesh* completely.

והנה פירוש: עם זו יזכיר לי – ידוע, כי אין מלך בלא עם

פירוש: עם – מלשון עממות, שיש גחלים לו השות שכאש מתקלה עלייהם בגilioi

גחלים עמוות הינו – שנותלים האש בחותם, ואין נראתה מבחן, אבל בפנים ישנו – כי לא בבה עדין כו.

ונען גחלים לו השות למעלה – הוא עשר ספירות בלא מ, כשלכת הקשורה בଘלה

ואם כן – הם במקלחת הביטול והיחיד האמתי, ולכן בבחינת זו – לא שיבח חינת מלוכה עדין, מושום שאיהו וגרמויה חד כו

ונזזה: אין מלך בלא עם – עם דזק – בבחינת עמותה

ויהנו – בבריאה יצירה ועשיה, שנותלים האש נשלחת י"ה

ועלידי זה נעשים בבחינת יש וזכר נפרד, ולכן שיבח עליהם מלוכה

גם – עוד פירוש עם, כמו שענאמר במשה: ולא כהה עינו, ופירוש בתרגם: ולא עמיא עיניה

ואם כן – עם מלשון עמיא כו, שהוא ענן כבאות שבעין – דהיינו: מה שנתקמה ונראתה הארץ כעולם כאלו הוא יש וזכר נפרד

אף-על-פי שכאמת – אין עוד מלבדו כו

בטול – דהיינו, אף-על-פי שהם בבחינת יש וזכר נפרד, מכל מקום הם בבחינת בטול כייש לנאר

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
ויכתבתם על מזוזות ביתה - תרכ"ט/1869

That is, they accept upon themselves the yoke of Heaven and accept the commands from the level of King, etc. Then they are called *am zu* (this people), who are nullified to the level of *zeh Keili* ("this is my G-d").

And this power—that even within the state of *am* (dullness), there can be nullification of *yesh*—is because “a portion of Hashem is His people” (Devarim 32:9), meaning that even the level of *His people* is a portion of the name Havayah.

And through this is the power of nullification, to become *am zu*.

And this is “*am zu* I have formed for Me” (Yeshayahu 43:21), because they are *am zu*—that accept upon themselves the command from the level of *zeh*. Therefore, they are *for Me* literally.

As it is written (Mishlei 8:34), “Happy is the person who listens to Me”—for hearing reaches the level of *li* (“Me”) literally, which is the Essence of the Infinite Light in the level of *Anochi, Who I am*.

“My praise they shall declare” (Yeshayahu 43:21)—for by being *am zu*, they draw down the level of *My praise*.

And *Tehilasi echtem lach* (Yeshayahu 48:9), “For My praise I will restrain Myself for you”—refers to the level of scent, which is the supreme surrounding light, higher than the vessels of the ten sefiros.

And in the Zohar it is explained that *echtem lach* means “seal,” like the concept of a seal that prevents a foreigner from entering. So too, one must draw down from above the seal—which is protection from evil, so that it cannot approach a person.

And this is the concept of the mezuzah, as it is written (Devarim 6:9), “to guard the mezuzos of your entrances”—that through the mezuzah, protection is drawn from Above: “Hashem shall guard your going out and your coming in,” that the protection is from evil, as above.

And it is also called *chotam* (seal), like the concept of “opening with blessing and sealing with blessing.”

וְהַיְנוּ – שָׁאַקְבָּלִים עַלְיכֶם עַל מִלְכֹות שָׁמַיִם,
וּמִקְבָּלִים הַצּוֹוִים בְּחִינַת אֶלְךָ כֹּו. וְאֵז נְקֻרָאִים עִם
זֹו, שְׁבָטָלִים לְבִחִינַת זֶה אַלְיִי.

וְהַכְּמַה – שָׁגֵם בְּבִחִינַת עַם (עַמּוֹת) יוּכָל לְהִיוֹת
בְּטוֹל קִנְשׁ – הוּא לְפִי שְׁחָלֵק הַ עַמּוֹ, שָׁגֵם בְּבִחִינַת
עַמּוֹ הוּא חָלֵק מִשְׁם הָוֵי, שְׁשִׁישׁ שֵׁם הָוֵי בְּכָל אַחֲד
וְאַחֲד.

וְעַלְיִידִי זֶה – הוּא כַּח הַבְּטוּל לְהִיוֹת עִם זֹו

וְזֹהָה: עַם זֹו יָצַרְתִּי לִי – לְפִי שָׁהֵם עַם זֹו – שָׁאַקְבָּלִים
עַלְיכֶם הַצּוֹוִים בְּחִינַת זֶה, עַלְכֶן הַמְּלֵבֶשׁ –

כָּמוֹ שְׁפָתּוֹב: אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי, שְׁהַשְׁמִיעָה מָגִיעַ
בְּבִחִינַת לִי מִפְנֵשׁ, שַׁהְוָא עַצְמֹות אָוֹרָ-אַיּוֹ-סּוֹפֶר –
בְּבִחִינַת אַנְכִי מִ שְׁאַנְכִי.

תְּהִלָּתִי יְסִפְרוּ – שְׁעַלְיִידִי שָׁהֵם עַם זֹו – מִמְשִׁיכִים
בְּבִחִינַת תְּהִלָּתִי.

וְתְּהִלָּתִי אֲחַטֵּם לְךָ – חֹטֶם, בְּבִחִינַת רִיתִי, שַׁהְוָא
מַקִּיר עַלְיוֹן שְׁלָמָעָלה מִהְפָּלִים דְּעַשְׂרֶן סְפִירֹת.

וּבְרִבּוֹת פִּירְשָׁ: אֲחַטֵּם לְךָ – לְשׁוֹן חֹטֶם, וְהַיְנוּ – כָּמוֹ
עַנְנֵן הַחֹטֶם – שְׁלָא יָקְרֵב זֶר לְקָרוֹת כֹּו, כֹּה אַזְרִיךְ
לְמַשׂוֹד מַלְמָעָלה הַחֹטֶם, שַׁהְוָא עַנְנֵן הַשְׁמִירָה מִהְרָעָה
– שְׁלָא יוּכָל לְקָרֵב לְגַבֵּי הַקָּרָם.

וְזֹהָה עַנְנֵן הַמְּזוֹזָה, כָּמוֹ שְׁפָתּוֹב: לְשִׁמְרוֹ מְזוֹזָה
פְּתַחְיִךְ, שְׁעַלְיִידִי הַמְּזוֹזָה נְמַשְׁכָת הַשְׁמִירָה מִלְמָעָלה:
ה' יְשִׁמְרוֹ צָאתְךָ וּבָאָתָךְ – שַׁהְשְׁמִירָה הִיא מִהְרָעָה
וְכַנְּגַל.

וְנְקֻרָא גַּם־כֵן חֹטֶם, וְכַעֲנֵן פּוֹתַח בְּכָרֹוך וְחֹטֶם
בְּכָרֹוך.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
1869 ט-תרך"ט

And as the Tikkunei Zohar says, *mezuzah* [can be rearranged as] *zaz mavet*—that death, which is evil, is repelled and distanced from the house so it cannot approach, as above.

And now the matter of “and you shall write them upon the doorposts of your house” (Devarim 6:9) will be understood. For seemingly, the construction and establishment of the house—which is the level of the Supernal Speech—is as it is written (Mishlei 24:3–4): “With wisdom a house is built, and with understanding it is established, and with knowledge the rooms are filled.”

If so, what is the additional idea of affixing the mezuzah to the house?

But the idea is as it is written (Tehillim 127:1), “If Hashem does not build the house, in vain do its builders labor on it.”

Even though they are building it—that is, they draw down that “with wisdom a house is built,” and “with understanding,” etc., meaning through Written Torah and Oral Torah and prayer—

Nevertheless, “If Hashem does not build the house, in vain do its builders labor,” etc.

And the idea is that all the above are only inward illuminations (or p'nimi)—the levels of Chochmah, Binah, and Daas.

But the main preservation and sustenance of the structure is when “Hashem builds the house”—that is, when a Supernal Surrounding Light (*makif*) is drawn upon the house.

And as it is written afterward (Tehillim 127:1), “If Hashem does not guard the city...”—for protection from the outside is the concept of *makif*.

This drawing of *makif* is from beyond the order of *hishtalshelus* (cosmic chain), from the level of *Anochi*, which is above Chochmah, Binah, and Daas.

And through this *makif*, there is the essential protection and sustenance of the structure, which is the eternal house of the Supernal Speech.

ונזהו שאמר בתיקוני זה: מזינה – זו מות, שהמעות שהוא גער – יקינה זו ומריק מן הבית, שלא יוכל לקרב כנ"ל.

ועתה יובנו ענין וכמוהם על מזונות ביתך, ולכן אמר קרי קיומם ובננו הבית – שהוא בחינת דבר הבעל – הוא כמו שכתבוב: בחקמה יבנה בית, ובחכונה יתפונן, ובכונן, ובדעת סדרים ימלאו.

ואם כן – מהו עוד ענין קביעת המזונה בבית?

אבל הענין – הוא כמו שכתבוב: אם ה' לא יבנה בית – שהוא עמלו בוניו בו.

אר-על-פי שהם בונים אותו – שפמשיכים להיות בחקמה יבנה כו', ובחכונה כו', והינו על-ידי תורה. שבכתבות תורה שבעל-פה ותפלה כו

מקל-מקום – אם ה' לא יבנה בית – שהוא עמלו בוניו בו.כו

והינו – כי כל הג'יל הוא רק המשכota אור פנימי – בחינת חכמה ותבונה ורעתה.

אבל עיקר השמירה וקיום הבניון – הוא בשת' יבנה בית, זה כמו שימש בחלוקת מquier עליון על הבית.

וכמו שכתבוב אחר כה: אם ה' לא ישמור עיר כו', שהשמירה מבחן מquier – בחינת מquier.

שהשכota המquier ה' – הוא מלמעלה מפער ההשיטות, והינו – מבחן א נכי שלמעלה. מבחן חכמה ותבונה ורעתה.

על-ידי מquier זה – הוא עיקר השמירה וקיום הבניון, שהוא בית עולם – דבר הבעל.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
ויכתבתם על מזוזות ביתך - תרכ"ט/1869

And the level of protection and drawing of this *makif* into the house is brought specifically through the mezuzah, because it is the level of *hearing* and acceptance of the yoke of Heaven and mitzvos—acceptance of commands alone, without any rationale.

Therefore, through this is drawn from the level of *Anochi* that is beyond *hishtalshelus*, as explained at length above.

If so, through the level of *hearing* represented by the mezuzah, a higher level is drawn.

ובחינת שמייה והמסכת מקיר זה בבית – גמישכת על-ידי המזוזה דוקא, לפי שהיא בבחינת שמייה וקבלת על מלכות שמים – קבלת האזויים בלבד כי שום עם

לכן גמישעל-ידי זה בבחינת אני – שלמעלה מהשפלות, כנ"ל באריכות.

ואם כן – על-ידי בבחינת שמייה דמזוזה – גמיש בבחינה גבורה יותר.

[NOTE Summary]

The Rebbe Maharash opens with the verse “And you shall write them upon the doorposts of your house,” questioning why, if the structure and spirituality of the home are already built “with wisdom, understanding, and knowledge,” a mezuzah is still necessary. The answer lies in a deeper dimension: while the house may be established through Chochmah, Binah, and Daas (as drawn through Torah and tefillah), the *preservation* and divine protection of the house depends on something beyond intellect—on the revelation of a *makif* (encompassing light) from a level higher than the spiritual system itself.

This level of makif originates in the essence of G-d, represented by the word *Anochi*, and is drawn specifically through the mezuzah because the mezuzah expresses pure *kabbalas ol*—acceptance of Hashem’s commands without reason. The mezuzah is a physical object representing the act of *shemi’ah* (listening), the acceptance of Divine authority. As such, it draws protection from “Anochi,” a level above even the name Havayah, leading to a state where “He neither slumbers nor sleeps,” and providing uninterrupted divine watchfulness over the home.

The discourse proceeds to explain the dual words of “mezuzah” (*zo* and *zeh*), representing the feminine Jewish people (*zo*, the recipient) and Hashem (*zeh*, the giver), and how through mitzvah observance—especially mezuzah—a connection is established between them. The Jewish people, even when they appear as a separate “something” (*yesh*) or spiritually “dim” (*am*, from *imimus*), are still rooted in *zeh Keili*—they can bind themselves to the Divine essence. It is precisely because they exist in the lower worlds, where separateness is perceived, that true Kingship becomes possible—“there is no king without a people.”

This principle—of reaching higher levels through sheer obedience and submission—is further supported by the law of the Jewish bondsman who refuses release and must have his ear pierced at the doorpost. The ear symbolizes hearing and submission; the door and mezuzah are “witnesses” from the Exodus, when G-d skipped over the entrances of Jewish homes and revealed Himself from beyond the system. That revelation of *Anochi*

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Eikev
וכתבם על מזוודות ביתך - תרכ"ט/1869

was not based on merit but on His essence alone. Therefore, when a Jew accepts Hashem's will without question, through the mezuzah, he again draws that same transcendent presence into his home.

Ultimately, the mezuzah is not only a source of divine protection but a statement of essential faith. It elevates the home and all its contents, connecting them to the infinite, protecting them with a *chotam* (seal) from above. The mezuzah is a tangible conduit for divine makif and symbolizes the deepest covenant between the Jewish people and the essence of Hashem.

Practical Takeaway

The mezuzah is not just a mitzvah; it is a portal for drawing Hashem's presence into your life from beyond logic and reason. Affixing a mezuzah—and being mindful of it—represents pure submission to the Divine. By doing so, you protect not just your physical home, but also your inner spiritual environment, infusing all you own and do with a transcendent connection to Hashem.

Chassidic Story

When the Rebbe Maharash once visited a town undergoing persecution and economic hardship, he quietly instructed the community leaders to inspect and replace the mezuzos in every home. They were puzzled but obeyed. Within a short time, several threatening decrees were inexplicably annulled, and new business opportunities emerged for many townspeople. Later, he explained: "The mezuzah draws down the level of *Anochi*—beyond any system. Sometimes you don't need to fix the world. You just need to open a channel above it."

(Source: Sefer HaSichos 5702, and documented oral traditions from the Frierdiker Rebbe)

END NOTE]